

да основе градъ между устието на Видъ и Осъмъ (разстоянието е 10 клм.) на Дунава, при Сомовитъ, българска Александрия, ще трѣбва едно шосе отъ Плѣвенъ за тамъ (35 клм.) и инженеръ да посочи мѣстата. Щѣлъ да бжде скеле за Плѣвенско, Ловчанско, Севлиевско, дори и за София. Никополъ (турски градъ съ малко българи) щѣлъ да западне, като скеле било неудобно—висока тераса. При устието на Осъмъ имало следи отъ римския *Asems* (кастелъ, изобразенъ у Лежана). Свищовъ по този начинъ щѣлъ да пострада.—Въ Рахово земята се свличала къмъ Дунава, понѣкога цѣла кжща се преобрѣщала. Силна конкуренция правѣлъ съседниятъ Козлудуй. — Изселване отъ планинитѣ въ равнинитѣ. Дрѣнговци отивали въ Русчушко. Планинскитѣ градчета, изчерпили своитѣ мери, се изселявали. Копривщица населила Пловдивъ, Одринъ, Димотика, сега и Златица, около 20 кжщи дошли въ София.—Имало хубави гори въ Силистренско и Османпазарско (вѣковни гори). — Искърскиятъ проходъ и Врачанско—младиятъ Славейковъ преди войната билъ учителъ въ Вратца. — Въ Влашко българитѣ навсѣкжде изчезвали и въ тѣхнитѣ градове на тѣхно мѣсто дохождали евреи — Петещи, Александрия и т. н. Отъ освобождението на България нѣмало работници въ Румѣния. Признакъ, че въ България има доста работа. Отъ Букурещъ дохождали хора въ София да търсятъ работници и не намѣрили. Сжщото горе-долу ще се почувствува и въ Сърбия.—Около Букурещъ имало български села. Искать да се върнатъ, ходять въ българското агенство въ Букурещъ да молятъ за условия. Каравеловъ и други съ право сж противъ всѣкакви привилегии, така се само развала съседното население. — Балчикъ не билъ хубавъ градъ, бѣли напращени морски брѣгове, обаче ималъ хубави кжщи и дюкяни, една кжща била дори триетажна, по-голѣма отъ двореца въ София, ставалъ голѣмъ износъ на жито отъ тамъ.

Вечерята получихъ въ кжщи 4 свезки отъ *Osvěta*. Вълчекъ следователно е получилъ статията ми. *Osvěta* не съмъ челъ, откато съмъ въ България, както изобщо нищо отъ нашата (чешка) периодична белетристика.

7 априлъ/26 мартъ, четвъртъкъ. Имаше два празника. Въ вторникъ бѣше княжескиятъ празникъ. Сутринтъ на 10 ч. тържествена служба, въ черква е набито, елегантенъ дамски свѣтъ, чиновници, офицери, войска, народъ, консулитѣ *epleine parade*. Следъ това отидохъ у Каравелова, гдето бѣха министритѣ, *Harrower*, Шлейферъ, Генчевъ; Славейковъ написа телеграма за княза на български, азъ на неговитѣ родители на нѣмски. Купища поздравителни телеграми за княза се получиха отъ цѣлата страна. Стойчовъ каза за Балабанова, че въ Цариградъ два пжти му говорилъ (сега повторно при неговото пжтуване) на обѣдъ за мене, че се чудѣлъ на